

Med željami in (z)možnostmi Vzori moje mladosti

Kaj pravzaprav označuje beseda »vzor«? In kje naj si najde osemnajstletno dekletko svoje vzornike?

Sama sem pogosto razdvojen, v sebi čutim, da se spreminjam iz dneva v dan. Danes je moj vzornik preprost človek, ki je dober, pošten, si ustvari družino, skrbi za otroke... Še včeraj pa so bili moji vzorniki veliki ljudje. Ljudje, ki so kaj odkrili, ki so ustvarili kaj dobrega za človeštvo; katerih imena se svetijo v naši zgodovini.

Mogoče so moji načrti preveč visokoleteči in bojim se, da jih ne bom mogla uresničiti. Vsak človek ima predstavo o svoji prihodnosti, svojo vizijo, prepleteno z željami. Želja uresničiti jo, je pogosto tako močna, da se nekateri ljudje trudijo za njeno uresničitev do konca življenja. In vendar uresničitev želja ni odvisna le od lastne volje, poguma in vztrajnosti, temveč jo omogočajo tudi možnosti, ki jih nudi družba, materialno stanje... Že leta premišlujem, čemu bi se odpovedala, oziroma kako bi združila srečno zasebno življenje in osebno zadovoljitev v poklicu. Pogosto me je strah, saj ne vem, kako naj mlada raziskovalka, ki se mora nenehno izobraževati, posveti vso svojo pozornost majhnemu otročičku, ki leži v postelji in se neusmiljeno joka.

Ali so imeli »veliki« ljudje, na katere je »svet« pogosto gledal kot na čudake, srečno družinsko in osebno življenje? Znova in znova so ustvarjali in v svojem ustvarjanju so pozabljali nase. Zadovoljstvo jim je prinašala potrditev, da ustvarjajo nekaj dobrega, ali pa, da so slavni in priznani.

Čeprav so vsi ti »veliki« ljudje: pisatelji, raziskovalci, igralci, zdravniki, moji vzorniki, na tistem hrepenim po srečnem in mirnem družinskem življenju.

»Sedaj je moje življenje polno nasprotij. Včasih imam rada ljudi, spoznala bi rada njihove notranje svetove. V takšnih trenutkih je moj vzor človek, ki ima čas posvečati se drugim ljudem, jih poslušati in razumeti. Ko preberem zanimivo knjigo, ves čas premišlujem, kako jo je uspelo pisatelju ustvariti. Kakšen močan vtis naredi na človeka Cankarjev opis hiralnice za mlada dekleta — Hiša Marije pomočnice! In ko si ogledam gledališko predstavo, me pritegne igra. In vse te čudovite slike... Težko je dojeti Vincenta van Gogha, ki je z napetimi živci in zbranostjo odhajal na polja. S potezami in barvami je zmožal prenesti na platno svojo duševno napetost. Njegove ciprese so kot visoki črni plameni. Iskal je najsilovitejše spopade z naravo, kakršnim bi se drugi umetniki izogibali; on pa je slikal: intenzivno modro nebo, strupeno zeleno travo, vriskajoče rdeče strehe. Občudujem tudi renesančne slikarje, ki so v temnih nočeh razteževali trupla, da bi slikali lepše, bolj realno in Darwina, ki je s svojo teorijo o razvoju vrst postavil svet na nove temelje, pa Nikolaja Kopernika, ki je izračunal sončni mrk in Galileja Galileia, ki si je v temnem srednjem veku upal trditi, da Zemlja ni središče vesolja in da se celo vrtili... občudujem vztrajnost Marie Curie.

Mnogo stvari me zanima in veliko bi rada doživela, hkrati pa bi bila rada dobra mati, žena, prijateljica. Želim, da bi se mi vsaj nekaj želja uresničilo.

Ana Badič

maratonik

NAPITEK ZA ŠPORTNIKE

Naša anketa

Mladinski center Zgornja Šiška

Najbolj vleče disco

O mladinskem centru je bilo v našem glasilu že veliko, in veliko še bo napisanega. Tokrat zato ne bom izgubljal besed o njegovem delovanju, načrtih ipd. Povejmo le, kaj smo anketirane povprašali v zvezi z njim — če vedo kaj o samem delovanju njihovega centra, če vanj zahajajo, če so aktivni v MO, če bi bili pripravljeni sodelovati pri obnovi MC in če se poslužujejo informativno posvetovalnega centra, ki deluje v okviru MC. Na zadnje vprašanje so vsi odgovorili negativno, za mnenje o MC pa smo vprašali še občana srednjih let.

Pa pogledjmo, kaj so nam anketirani povedali.

Tomaž Kisovec, 18 let: »Da MC deluje, vem, vendar vanj ne zahajam. V prostem času se zadržujem v mladinski sobi, ki jo imamo v bloku — tu sem tudi predsednik mladine. Če bi bil bolje informiran o delovanju MC, bi bil morda pripravljen sodelovati pri njegovi obnovi, a je trenutno to nemogoče, ker sem ravno končal poklicno šolo in grem aprila k vojakom.«

Tomo Djordjevič, študent, 23 let: »Z delovanjem MC sem seznanjen, večkrat na teden grem tudi v disco FV. Glavni vzrok za moje obiske je izredno dobro vzdušje, ki vlada tam, pa še glasba je dobra. Za spremembe, ki jih v MC načrtujejo, vem in čeprav me je delovanje MO že večkrat razočaralo, bi bil pripravljen sodelovati, da bi prišlo do izpolnitve načrtovanega.«

Nadja Urbanija, študentka, 20 let: »V MC ne zahajam, prav tako me ne vleče v disco FV, ker imam raje klasično in jazz glasbo. Če bi MC organiziral kakšen jazz večer, bi gotovo prišla. Aktivno sodelujem v MO na fakulteti, mnogo časa mi vzame tudi študij, tako da pri obnovi MC ne bi mogla sodelovati, čeprav bi se mi zdele načrtovane spremembe dobre.«

Lara Vrhovc, dijakinja, 17 let: »Zelo dobro se mi zdi, da imajo mladi prostor, kot je MC Zg. Šiška. Starši veliko raje vidimo, da se naši otroci zadržujejo tam, kakor na cestah ali v lokalih. Pri oblikovanju programa aktivnosti mladinskega centra bi morali sodelovati tudi starši, a mislim, da je zanimanja za to premalo, tako med starši kot med mladinci.«

Janez Škrbina, 36 let: »Zelo dobro se mi zdi, da imajo mladi prostor, kot je MC Zg. Šiška. Starši veliko raje vidimo, da se naši otroci zadržujejo tam, kakor na cestah ali v lokalih. Pri oblikovanju programa aktivnosti mladinskega centra bi morali sodelovati tudi starši, a mislim, da je zanimanja za to premalo, tako med starši kot med mladinci.«

Sonja Nered

Foto: Andrej Djordjevič

Razmišljanje in poskusi v KS Komandanta Staneta

Kje so mladinci

Pred skoraj dvema letoma smo lahko poslednjič brali članek o aktivnosti mladincev v krajevni skupnosti Komandanta Staneta I, II in III. Od takrat dalje pa o mladih iz teh krajevni skupnosti ni moč zaslediti ničesar več. Ob tem se pojavlja ločeno vprašanje — kje so mladinci. Saj vendar ni možno, da v treh krajevni skupnosti ni nobenega! Mladinci so, in še veliko jih je, skoraj 1500 jih je po podatkih, ki jih lahko zasledimo v administrativni zapuščini nekoč aktivne osnovne organizacije. Te sedaj ni več, mladi pa so vseeno ostali.

V začetku marca smo lahko na območju krajevni skupnosti zasledili vabila, ki so mlade pozivala, naj se udeležijo sestanka, ki je bil sklican z namenom, da bi oživili delo mladinske organizacije. Rezultat je bil porazen. Vabilu sta se odzvala le dva mladinci. Kje so ostali? Res je, da obveščeno ni bila najboljša, toda vprašati se moramo še po nekem dejavniku: zainteresiranosti. Glede na udeležbo na sestanku bi lahko dejali, da zainteresiranosti ni. In zakaj ne? Mogoče mladi sestankovanje smatrajo za preživle oblike mladinske dejavnosti. Potrebna je konkretna akcija. Za to pa je potrebno določiti roke, nosilce nalog in podobno, kar je mogoče le na sestanku in ob prisotnosti dovolj velikega števila zainteresiranih.

Kot kaže, se vse vrtilo v začaranem krogu. Da bi prišli iz tega kroga, moramo pogledati, kje so resnični interesi mladih iz krajevni skupnosti Komandanta Staneta I, II in III, interesi, ugotovljeni na podlagi ankete. V krajevni skupnosti ni enotnega prostora, kjer bi se mladi lahko zbirali. Nekaj hišnih aktivov mladincev ima svoje sobe, ponavadi v kletnih prostorih, kjer se mladi zbirajo. Vendar to ni dovolj. Telovadnica osnovne šole Valentin Vodnik bi lahko bila ob večerih na razpolago mladim za rekreacijo. Njeno neizkoriščenost opravičujejo z ugotovitvami, da »mladina ni sposobna ohraniti telovadnico v stanju, v kakršnem je sedaj«.

Poslednja kulturna prireditev v KS, namenjena širšemu krogu mladincev, je bila pred skoraj tremi leti. Za večje kulturne prireditve ni moč dobiti prostora, saj je edini primeren v notranjosti osnovne šole. Športnih prireditev na splošno ni, predvsem zaradi neorganiziranosti. Ob tem pa na drugi strani v organizaciji krajevne samouprave ves čas želijo aktivno udeležbo mladih v delegatskih in samoupravnih telesih. Vodilni v KS zahtevajo, naj mladi na vsak način izpolnijo svoje ustavno zagotovljene pravice in dolžnosti sodelovanja pri življenju samoupravnega in političnega sistema. Zahtevajo udeležbo mladih na vseh njegovih ravneh. Pri tem pa pozabljajo, da lačni ne filozofirajo. In mladi so lačni, a ne kruha, lačni so aktivnega življenja, ki je primerno mladim rodovom in tudi novim družbenim in gospodarskim razmeram, tukaj in sedaj. Krajevne skupnosti načrtujejo postavitev prostorov za mlade, kar bo predvidoma realizirano v maju. Sedaj je mladina na vrsti, da se odloči. Ali strniti svoje vrste v konkretni akciji (tudi z aktivnejšo udeležbo, v samoupravnem in političnem življenju krajevne skupnosti) ali pa še naprej poslušati očitke o lastni izgubljenosti.

Stanislav Vidovič